

пена пара. Тръгналъ той по пжтищата да събира.

Една сутринъ минавалъ край разкопаната могила. Изведнажъ извикалъ отъ радостъ — отгоре върху изкопаната земя гледа едно чукче и нѣколко потъмнѣли пирони.

Грабналъ ги и хукналъ къмъ новата кжща. Качилъ се на покрива. Запретналъ ржкави. Замахналъ съ все сила. Щомъ чукналъ — съ страшень трѣсъкъкъ цѣлата кжща се съборила: Човѣкътъ едвамъ не си разбилъ главата. За шастие по това време нѣмало никой въ кжщата.

Натрупалъ се много народъ около съборената кжща.

— Какъ рухна? — питали всички.

Бедниятъ човѣкъ разказалъ. Тогава изъ тълпата излѣзълъ единъ старецъ, прегърбень и побѣлѣлъ:

потупалъ го по рамото и му казалъ

— Съ тия пирони нѣкога е билъ прикованъ Христосъ! Тѣ сж натопени въ Божия кръвъ, затова се е съборила кжщата! Занеси ги пакъ на онуй мѣсто!

Тоя старецъ билъ сжщиятъ, който посочилъ на царица Елена могилата.

Бедниятъ човѣкъ грабналъ пиронитѣ и чукетото и хукналъ къмъ разкопаната могила. Оставилъ ги и се върналъ.

Следъ това цѣлъ месецъ работилъ день и нощъ. Дигналъ отново кжщата и додето остарѣлъ, разказвалъ за чудната случка.

Така завърши баба. Погледна ме въ очитѣ, усмихна се. Бръчкитѣ се прѣснаха като лжчи по сухото й лице.

Гр. Угаровъ

Предъ иконата

*Ти, Който бдишь отъ небесата,
съ безсмъртенъ духъ и свѣтълъ
ликъ,
пази земята благодатна
на българския родъ великъ.*

*Закриляй беднитъ дечица,
които растнатъ срѣдъ тегло,
и въ дни на мжка безутѣшна
бжди имъ бащинско крило.*

*Закриляй ни бащитъ скжпи,
кои усърдно всѣки день
съ ржце поукани се трудятъ
за хлѣбъ отъ Тебъ благословенъ.*

*Закриляй майкитъ ни мили
и дай имъ здраве, сили, мощъ,
надъ своитъ деца любими
да бдятъ до късно всѣка нощъ.*

Георги Хрусановъ

